

וועדת העבודה
22.12.54

ע, ע,

היו"ר ע. גוברין:

פותח את הישיבה.

סעיף 22:

מר אלוני:

מאחר שמחצית קצבת הביטוח הלאומי משתלמת ע"י הטעביר, מנכים אותה מהקצבה לפי חוק זה, שאף היא משתלמת ע"י הטעביר. אולם במקרה שהקצבה לפי חוק זה קטנה ומחצית קצבת הביטוח הלאומי עולה על שליש ממנה, מנכים רק שליש מהקצבה לפי חוק זה, הכל לפי הסכום הקטן יותר.

מר הגנבלי:

גם סעיף 57 של חוק הביטוח הלאומי אומר, כי "רצאי הטעביר להפחית את תשלומיו לקופת התגמולים ב-1,5% מההכנסה לפי משתלמים דמי הביטוח בעד עובד פלוני, ורצאי העובד להפחית את תשלומיו כאמור ב-1% מההכנסה לפיה משתלמים דמי הביטוח".

א. רילמלס:

חוק הביטוח הלאומי אינו מבהין בין אדם שיש לו הכנסה מרכוש לבין אדם שהוא מחוסר כל אמצעים. מדוע מבחינים בסעיף זה בין אדם שיש לו הכנסה מאיזה שהוא מקור לבין אדם שהכנסתו היא הקצבה המגיעה לו לאחר שנות עבודה רבות?

י. ריפתין:

ההיה זה אסליה לחשוב שבאמצעות כל החוקים החשובים האלה נפתור באופן מלא את בעיית הזקנים הפורשים מעבודתם. מאחר שמשכורתו המלאה של העובד איננה מספיקה לקיום רמת חיים הוגנת, הרי ברור שהקצבה הנקבעת לפי שיעור מסוים של המשכורת איננה מספקת את צרכיו של הפנסיונר, ואני חולק על כך שלאיש הזקן יש הוצאות קטנות יותר. אני חושב שצריך לאפשר לאנשים הזקנים תנאים טובים יותר, כי בזה חיכתן תרבותנו. כל איש רצאי לדאוג לעצמו לעת זקנה בכמה כיוונים, ולא רק דרך הביטוח הלאומי.

אוצר המדינה והביטוח הלאומי אינם אותה קופה, אלו הן שתי קופות נבדלות, כך שאין המדובר בכך שהעובד מקבל פעמיים מאותה קופה. הייתי יכול לקבל הצעה הקובעת סייג, שקצבת הביטוח הלאומי והקצבה לפי חוק זה לא יעלו על 100% מהמשכורת.

היו"ר ע. גוברין:

אם כך, אפשר לקבוע שכל עובד ימשיך לקבל את משכורתו גם לאחר פרישתו כהשירות.

י. ריפתין:

אני חושב שהמגמה היסודית היא להשוות את הפנסיה למשכורת, ואולי גם להגדילה, אולם קיימת שאלה של ולבים. שאיפת העובד לעת זקנה יקבל מסקורות טובים סכום שאינו קטן מהמשכורת, היא שאיפה מוצדקת. היות והביטוח הלאומי והביטוח לפי חוק זה הם מסקורות טובים, אני מציע לקבוע ששיעור שתי הקצבות לא יעלה על 100% של המשכורת, מבלי להביא בחשבון את השתתפות האוצר בביטוח הלאומי.

היו"ר ע. גוברין:

נניח, שנקבע פנסיה בשיעור של 100% מהמשכורת. אין להניח שהאיגוד המקצועי ידרוש אח"כ מהטעביר לשלם גם את דמי הביטוח הלאומי. אני מבין שהעובדים לא ירצו להסתפק ולסמוך רק על הביטוח הלאומי, אלא ירצו להנטיח לעצמם פנסיה בשיעור מסוים מהמשכורת.

ע.ע.

אחר לבעיה שיעורר חבר-הכנסת רימלס,
סאין בוגעים ברכוש של עובד אחר - אין בוגעים גם ברכוש של עובד המדינה.

עלולה להתעורר רק השאלה, מה יהיה הדין
כאשר המדינה תחיל להסתפק בביטוח הלאומי.

האוצר מזלם את חלקו כמעביד לביטוח הלאומי
מכספי מילמי המסים. הוא מזלם את הפנסיה מכספי מילמי המסים. אפשר לקבוע
פנסיה בשיעור של 100% מהמסכורת, אבל לא לחלף גם את הפנסיה וגם את
השתתפות האוצר בביטוח הלאומי?

ב.צ. הראל:
אני מציע להוריד מהקצבה לפי חוק זה
את כל קצבת הביטוח הלאומי. ראשית,
צרכי האיש המזדקן קטנים מאלו של הצעיר; שנית, כל אדם אינו טומך על
הקצבה וצובר לעצמו לפחות דירה. אני מציע שהקצבה לפי חוק זה יחד עם
קצבת הביטוח הלאומי לא יעלו על סכום מסויים, ככלי להתחשב בהשתתפות
העובד בביטוח הלאומי.

ז' סברסקי:
אני בדעה, כי הצרכים בגיל הזקנה הם
קטנים יותר. מכיון שטרם הגענו למצב
שבו הקצבה המשתלמת סקרן הביטוח הלאומי מבטיחה מינימום של קיום,
מגיע לעובד, נוסף לקצבה לפי חוק זה, לפחות חלקו בביטוח הלאומי.

א. שוסטק:
כל עוד הממשלה איננה נושאת בעול
הביטוח הלאומי, הוא אינו שונה
מאשר ביטוח בחברת-ביטוח פרטית. צדק חבר הכנסת ריפתין, שאי-אפשר
לראות את הקצבה לפי חוק זה ואת קצבת הביטוח הלאומי כאילו הן משתלמות
סקופה אחת. אם הביטוח הלאומי יגיע לשלב כזה שיקבע פנסיה בשיעור מלא,
אפשר יהיה לבטל את הביטוח לפי חוק זה. ועל כן, אני מציע למחוק את
כל שאלת ההפחתות.

היו"ר ע. גוברין:
ברגע שמבטלים את ההפחתות, פירוט הדבר
שקובעים פנסיה בשיעור של 100% מהמסכורת.
מה יהיה דין הביטוח הלאומי? לאוצר המדינה יש סכום מסויים, ואם יגדילו
את שיעור הפנסיה לעובדי המדינה, יהיה זה על חשבון עובדים אחרים. מדוע
להפלות לסוכה רק את עובדי המדינה?

י. ריפתין:
אינני מקבל את הביטוח, שאי-אפשר
להגדיל את שיעור הפנסיה בגלל מצבה
הכספי של המדינה, או בגלל מצב עובדים אחרים. בקביעת הזכויות הסוציאליות
של עובדי המדינה, אין לקבל את הביטוח הזה מכספי הציבור ושיש הוצאות
פרודוקטיביות יותר.

הצעת חבר הכנסת שוסטק למחוק את הסעיף
לא בתקבלה

הסתמיגות: א. שוסטק, י. ריפתין.

הצעת חבר-הכנסת ריפתין, שקצבת הביטוח לפי חוק זה
יחד עם קצבת הביטוח הלאומי לא יעלו על 100% מהמסכורת
לא בתקבלה

הסתמיגות: י. ריפתין, א. שוסטק.

ע.ע.

סעיף 23:

י. ריפתין:

אני מציע למחוק בסעיף-קטן (ב) את המלים "אני שלימים" ו"שלושה רבעים".
אני מציע לקבוע שהשיעור הקיצוני היא המסכורת הקובעת.

א. שוסטק:

אני מציע לקבוע, כי שאיריו של הפנסיונר לא יקבלו קצבה קטנה מזו שהפנסיונר היה מקבל.

ז' טברסקי:

מה הדין במקרה הפנסיונר נפטר והשאיר אחריו גם גרושה שהחייב לתת לה מזונות?

מר הנגבי:

היא לא חוכל לקבל אח חלקה בקצבה, כי הקצבה היא אישית ואינה ניתנת לשעבוד.

הינ"ר ע. גוברין:

שאלתה של חברת-הכנסת טברסקי מורכבת משני חלקים: 1. עובד הנפטר והשאיר אחריו אלמנה וגרושה שהחייב לתת לה מזונות; 2. עובד הנפטר והשאיר אחריו רק גרושה שהחייב לתת לה מזונות. אני מציע שאנשי נציבות המנגנון יביאו לנו הצעת ביטוח בענין זה, ואז נחליט.

ז' טברסקי:

אני מציעה להוסיף את המלים: "לרבות אשה שהגרשה ויש לה פסק דין למזונות".

הוחלט לדחות את ההצבעה על הצעת חברת-הכנסת טברסקי, להוסיף בין הזכאים לקצבה אשה שהגרשה ויש לה פסק-דין למזונות.

הצעת חבר-הכנסת ריפתין, לקבוע את העיקרון שהאלמנה והיחוכים לא יקבלו קצבה פחותה מזו שהיה הנפטר מקבל אילו היה חי באר בחיים - ל א נ ת ק ב ל ה.
הסתייגות: י. ריפתין, א. שוסטק

הצעת חבר-הכנסת שוסטק, שהשאירים יקבלו את כל הקצבה המגיעה לפנסיונר - ל א נ ת ק ב ל ה.
הסתייגות: א. שוסטק, י. ריפתין

סעיף 24:

אין הערות.

סעיף 25:

מר קיסרון:

לאור העובדה כינתיים נחקבל חוק הביטוח הלאומי, יש לתקן את הנוסח ולכתוב במקום המלים "לפי חוק הקובע ביטוח חובה" את המלים: "לפי חוק הביטוח הלאומי, תשי"ד-1954".

א. שוסטק:

מציע למחוק את הסעיף.

ע.ע.

וועדת העבודה
22.12.54

חוסך בהצעת חבר-הכנסת זוסטק.

י. ריפתין:

אית עובד מדינה הזכאית לקצבה בזכות
עבודתה בשירות המדינה, איננה יכולה
לקבל שתי קצבות, שאירים הזכאים לקצבה לפי חוק הביטוח הלאומי בגלל
פגיעה בעבודה והזכאים לקצבה גם לפי חוק זה, הברירה בידן לבחור באחת
מהן.

מר אלוני:

ברצוני לברר עוד את ענין הקצבה בגלל
פגיעה בעבודה, ולכן אני מבקש לדחות
את ההצבעה בענין זה.

היו"ר ע. גוברין:

הוחלט לדחות את ההצבעה על סעיף 25.

(הישיבה נועלה בשעה 11.00)